

KOKORSKÉ NOVINY

ROČNÍK 16 ČÍSLO 2 DUBEN 2014

OBCASNÍK PRO OBČANY KOKOR A NEJEN PRO NĚ

ÚVODNÍK

Únorové číslo našich Kokorských novin je právě v tiskárně a my už se v redakci díváme směrem k jaru na konec dubna, kdy se na vašem stole objeví právě tento výtisk dubnový s označením KN XVI/2. Tak tady je a redakce spolu s vydavatelem přejí pěkné počtení.

Jaro je ovšem, nebo se to alespoň zdá, s námi a mezi námi, už v polovině února. Sousedé už vyhrabují a připravují zahrádky a dokonce i vědecky fundovaná media se dala slyšet, že zima už nebude. Ale pozor! Jedna kokorská podmínka pro skutečný příchod jara ještě nebyla splněna: **Olešnice dosud neopláchla břehy.** Ale to by muselo opravdu hodně napršet, sněhové zásoby na Fidlově kopci a v okolních lesích Oderských hor jsou totiž nulové. To ovšem píšeme v únoru a počasí budeme určitě po ty dva následující měsíce pečlivě sledovat. A ještě jedno únorové datum ve vzpomínce. 25. únor v roce 1948 byl po všech stránkách „mrazivý“. Letos roku 2014 krásný, slunečný a poměrně teplý (do 15°C) i když s ranním přímrazkem. A 1. března nám druhý „Kokorský fašank“, mohutný medvěd, jarmak, zabíjačka, kapela a další akce kolem připomenuli ve výhledu blížící se velikonoce i sluníčkem a teplotami nad 10°C. Ke květům z poloviny února, sněženkám, bledulím, krokusům, sedmikráskám a čemeřici se přidaly zcela neobvykle a jednotlivě i kosatce, narcisy a kdoví, co ještě. 1. března byly dokonce na krokusech včelky.

A bylo pěkně, slunečno, ale až nebezpečně sucho. V polovině března konečně na osetá pole aspoň trochu zapršelo. Pak přišel 19. březen se smuteční slavností u hlavního kříže na hřbitově (podrobněji uvnitř listu) a se svátkem Josefa. Josefů sice výrazně ubývá, ale stejně je jich dosud v ČR více než 230 000 a zaslouží si, stejně jako Josefy, (přes 4000) alespoň malou pozornost. A tak jsme si v redakci ty naše známé Josefy (přesněji aspoň některé) opakovaně připomenuli. Pokud si i naši čtenáři připomenou ještě některé další, bude to jen dobře a ty, které jsme vynechali, uvedeme samostatně a s omluvou. Tak začneme vzpomínkou na Josefy, Jožky, Jožiny, Jožány, Pepíky, Pepky, Pepičky, Pepouše a další bez ladu a skladu, jak to přišlo jaksi samo sebou a ve všech generacích, starších i mladších, na mysl: Tady jsou naši Josefové: Spurný, Neužil, Košťálek, Neplech, Šiška, Štojdl, Veselský, Hučín, Fiala, Nakládal, Pavlík, Kristen, Polák, Březovský, Dědák, Zapletal, Lörincz, Zehnula, Lenocho, Brada, Habáň, Trávníček, Vitoslavský, Rygal, Džujík, Doležel, Zavádil, Malenda, Kupka, Dočkal, Černošek, Metelka, Jemelka, Grossmann, Škobrtal, Novotný, Lacina, „Sórka“ a další. A k tomu aspoň pár Josefek: Neužilová, Zapletalová, Boudová. Pro všechny, na zemi i na nebi, srdečné přání k svátku a malou vzpomínku. A nabídku pro čtenáře: projděte seznam a prozkoumejte s přáteli, koho jste znali či znáte a zjistíte, jak jste byli úspěšní.

Vláha přišla i druhý dubnový týden, ale moc jí nebylo. Ale zato všechno kvetlo, až se dech tajil. A najednou silné ochlazení a ranní teploty se přiblížily k nule. A 14. dubna nás vyhnalo ze zahrady prudké krupobití a bouřka. 10 dnů před Jiřím. Snad nebude platit stará pranostika, že bude velká zima ještě 10 dnů po Jiřím. A když jsme rozebrali Josefa, tak aspoň pár slov o Jiřím. V roce 2013 jich bylo v republice 304 tisíce, ale od roku 2010 jich 10 tisíc ubylo. Vloni se Jirků narodilo

zhruba 7000, asi 10x méně než v padesátých letech XX. století.

Na Velký pátek mrzlo, ale jen těsně pod nulou (na brambory to stačilo) a přes den se oteplilo. Včelky pracují a tak jsme o nich i napsali.

O dubnovém zasedání zastupitelstva až v červnu. KŠ

V připravované knize o naší obci se objeví i současná a původní jména polních tratí. Traktor na fotografii pracuje „Za brankou“ nebo také „Na zábrance“. Pokud máte doplnění, nebo upřesnění, potěšíte nás.

Jarní setí „Za brankou“

Foto rodinný archiv D. J.

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Zastupitelstvo obce Kokory konalo své řádné zasedání, jako první v roce 2014 dne 12. února. Z usnesení jsme vybrali.

Zastupitelstvo obce schválilo :

- ověřovatele zápisu: Annu Gajdošíkovou, Libuši Hrubou a program zasedání zastupitelstva
- rozpočtové opatření č. 7 schválené Radou obce Kokory
- poskytnutí účelového neinvestičního příspěvku v roce 2014 ve výši 30.000,-- Kč pro 1. AC Kokoráček o.s. Kokory, za účelem pořádání turnajů a prázdninových akcí pro děti.
- poskytnutí účelového neinvestičního příspěvku v roce 2014 ve výši Kč 200.000,-- pro TJ Sokol Kokory za účelem úhrady akcí i provozu celého areálu a případně k přípravě potřebné projektové dokumentace pro umělý povrch hřiště.
- poskytnutí účelového neinvestičního příspěvku v roce 2014 ve výši 60.000,-- Kč pro Myslivecké sdružení Hradisko Kokory za účelem nákupu krmiva pro zvěř a automatické vrhačky se zásobníky.
- poskytnutí účelového neinvestičního příspěvku v roce 2014 ve výši 40.000,-- Kč pro Moravskou hasičskou jednotu Kokory za účelem nákupu výstroje a výstroje pro mladé hasiče a soutěžící družstvo a pořádání soutěží v požárním sportu.
- poskytnutí účelového neinvestičního příspěvku ve výši Kč 40.000,-- na opravu hrobky P. Daniela Dajče na místním hřbitově v Kokorách a účelového investičního příspěvku na pořízení elektrického vytápění kostela v Kokorách ve výši 80.000,-- Kč v roce 2014 pro Římskokatolickou farnost v Kokorách.

Zastupitelstvo obce schválilo ve všech případech příslušnou smlouvu o poskytnutí účelového neinvestičního příspěvku uvedeným organizacím z rozpočtu Obce Kokory v kalendářním roce 2014 mezi Obcí Kokory a jednotlivými subjekty, s uvedením schváleného účelu použití příspěvku, vyúčtování a doložení čerpání a dokladu o úhradě nákladů nejpozději do 23. 12. 2014.

- rozpočet hospodaření Obce Kokory na rok 2014

- odpisový plán účetních odpisů Základní školy a Mateřské školy Kokory, p.o., pro rok 2014

- Výroční zprávu o hospodaření Základní školy a Mateřské školy Kokory, p.o. za rok 2013 a převod výsledku hospodaření rozpočtu zřizovatele ve výši 2.774,71 Kč do rezervního fondu
- Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti a právu provést stavbu č. IV-12-8008969/1 mezi Obcí Kokory a ČEZ Distribuce, a.s. Děčín na p.č. 969 v k.ú. Kokory, rozsah 126 m délkových zachování a legalizaci „nového rybníka“ na p.č. 374/14 v k.ú. Kokory vedené jako lesní pozemek, včetně všech úkonů k tomu potřebných

Zastupitelstvo obce neschválilo :

- zvýšení odměn zastupitelům dle novely Nařízení vlády č. 37/2003 Sb.

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí :

- kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce dne 11.12.2013
- došlou poštu
- všeobecné informace a usnesení z rady obce 30.12.2013 a 29.1.2014
- informace o stavebních záležitostech v obci Kokory

Hana Zittová starostka obce Vyvěšeno 20. 2. 2014
Sejmuto 10. 3. 2014

K ROZPOČTU OBCE KOKORY

Rozpočet obce schválený zastupitelstvem v únoru 2014 je sestaven jako vyrovnaný ve výši příjmů i výdajů 37, 610 milionů Kč. Značná výše rozpočtových prostředků je v rozhodující míře ovlivněna finanční rezervou téměř 27 milionů Kč, danou zejména úsporami z minulých let a vytvořenou s ohledem na očekávané investice zejména při výstavbě oddílné kanalizační soustavy. V příjmové části tvoří další rozhodující položky daňové příjmy a poplatky. Ve výdajích, při obvyklé struktuře výdajů každoročně se opakujících, dominuje projektová příprava kanalizace, oprav ZŠ a MŠ a revitalizace budovy obecního úřadu, provádění těchto prací a případná realizace grantu na zateplení sálu sokolovny. Dále výdaje na ZŠ, rekonstrukci veřejného osvětlení a např. na všechny typy svozu odpadů.

Rozpočet je však nutno číst či studovat jako celek. To je umožněno ve smyslu platných předpisů, jednak vyvěšením, jednak možností nahlédnutí na obecním úřadě. Kš

MÍSTO PRO STAROSTKU OBCE

Jarní období je dobou úklidu po zimě

Dovolte mi, opět již po několikáté, zmínit úklid veřejného prostranství v obci. Stálým nešvarem je odkládání nepotřebných věcí na místa, která k tomu v žádném případě nejsou určena. Minimálně dvakrát týdně brigádníci musí odklízet od nádob **na tříděný** odpad různé demontované části osobních aut, velká čelní skla, různě posmetané zbytky v tenkých pytlech, matrace, dřevo a další. Při procházce k lesu

můžete vidět podivné hromádky suti a osekáných kachlíků přímo kolem cesty, u splavu zase lepenku a PET láhve. Stále jsme ještě nedospěli k tomu, abychom se všichni chovali k naší přírodě šetrně. Některé jedince to zřejmě není možné ani po dlouhé době naučit. Prosím vás proto, buďte všímaví ke svému okolí a nebojte se na některé nešvary našich spoluobčanů upozornit. Stále je přece možnost **odpad třídit do určených nádob**, papír sbírají žáci ve škole, dvakrát za měsíc se vyváží směsný komunální odpad (popelnice), železo sbírají hasiči a dvakrát ročně obec organizuje svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Samozřejmě, že ještě zůstávají odpady jako stavební suť, eternity a některé druhy odpadu, které si musí občané sami odvézt na skládku k tomu určenou.

Obec upozorňovala občany, aby do 20. 3. 2014 odklidili z veřejného prostranství všechny věci, stroje apod., které tam mají uloženy, pokud tak neučiní, budou ještě vyzváni dopisem. Věřím, že pochopíte naši snahu o hezkou obec. Závěrem ale musím většinu našich spoluobčanů pochválit a poděkovat za jejich přístup k udržování pořádku a zeleně kolem svých domů. Bývalo to zvykem našich babiček a já věřím, že i my v tomto duchu budeme pokračovat a nezapomeneme to učit i naše děti. Starostka

INFORMACE

Zasílání složenek pro platby daně z nemovitých věcí 2014

Pro platbu daně z nemovitých věcí je poplatníkovi daně zasílána **finančním úřadem složenka**, a to nejpozději **do 25. května 2014 na adresu poplatníka**.

Orgánem, který vyměřuje daň, je vždy místně příslušný finanční úřad. Veškeré dotazy, podněty, odvolání apod. proto zasílejte vždy na adresu územního pracoviště místně příslušného finančního úřadu, uvedeného na složenke.

Stále si můžete na obecním úřadě ještě vyzvednout srovnávací sestavení parcel, které byly vyhotoveny z důvodu změny výměr obnovou operátu a změnou číslování parcel. Případné rozdíly musí poplatník daně nahlásit příslušnému finančnímu úřadu.

VÝZVA ÚŘADU PRO ZASTUPOVÁNÍ STÁTU VE VĚCECH MAJETKOVÝCH

Výzva se týká vlastníků nemovitostí a dalších oprávněných osob, kteří nejsou označeni v katastru nemovitostí **dostatečně určitě**, jak vyžaduje katastrální zákon. Lhůta pro přihlášení k nemovité věci běží **do 31. 12. 2023**. **Informace je vyvěšena na úřední desce i na webu obce.**

Prosím občany, aby si překontrolovali své listy vlastnictví, jedná se hlavně o garáže, stodoly apod. Případné bližší informace podá starostka.

BIOLOGICKY ROZLOŽITELNÝ KOMUNÁL. ODPAD

Biologicky rozložitelný komunální odpad (BRKO) mají občané opět možnost od začátku dubna ukládat do hnědých kontejnerů umístěných na obvyklých místech. Chtěla bych jen upozornit a poprosit naše občany, aby se snažili tento odpad využívat co nejvíce pro **domácí kompostování**. Správný hospodář vždy najde využití pro tuto surovinu. Pokud by obec byla úspěšná v získání dotace podaného projektu „Využití biologického odpadu v Kokorách“ na domácí kompostéry a velký štěpkovač, budou mít všichni, kteří vyplnili předběžný dotazník, poté možnost biologický odpad kompostovat doma, tím ušetříme peníze za vyvážení hnědých kontejnerů.

Starostka

POZVÁNKY NA PŘIPRAVOVANÉ AKCE

Ve středu **30. 4. 2014** se bude od 17 hod. konat tradiční **Slet čarodějnic v Kokorách, tentokrát na Starém hřišti pod**

Bramborem, všechny čarodějnice a jejich příznivci jsou srdečně zváni.

V neděli **11. 5. 2014** pořádá obec ve spolupráci se ZŠ a MŠ v Kokorách **Den matek** v sále sokolovny, začátek je ve 14 hod.

V sobotu **31. 5. 2014** pořádá Sbor dobrovolných hasičů ve spolupráci s obcí a místními spolky **Den dětí** na Starém hřišti pod Bramborem

SPOLEČENSKÁ KRONIKA :

NAROZENÍ DĚTÍ :

Dne 26. 2. 2014 se narodil chlapec Tomáš Klvaňa

Dne 27. 3. 2014 se narodil chlapec Jakub Diváček

Vítáme oba kluky mezi kokorské občany. Ať ve zdraví prospívají a dělají nám všem radost. A to máme ještě dalšího chlapce v záloze.

VÝZNAMNÁ JUBILEA:

K občanům, jejichž výročí narozenin se překulí přes osmdesátku či dokonce přes devadesátku přibude v květnu a červnu 2014 dalších 8 oslavenců. Tady jsou.

12. 5. dovrší pan Vladimír Kozák svých 81 let

16. 5. dosáhne paní Emilie Doležalová rovněž věku 81 let

18. 5. oslaví paní Anna Ministrová svých 83 let

24. 5. dosáhne paní Jiřina Mrázková věku 86 let

1. 6. oslaví paní Milada Bradová narozeniny, 83 let

7. 6. oslaví pan Oldřich Temlík požehnaných 93 let

10. 6. oslaví paní Justina Kupková požehnaných 93 let

13. 6. dosáhne paní Zdeňka Miklíková věku 82 roků.

Všem jubilantům a zejména devadesátníkům přejí redakce Kokorských novin, OÚ Kokory i spoluobčané hodně zdraví do dalších let a opravdu jen to nejlepší.

ÚMRTÍ OBČANŮ

1.4. zemřela paní Božena Kalábová ve věku 89 let DD

11.4. zemřela paní Jarmila Hnátová ve věku 91 let DD

Nechť odpočívají v klidu a pokoji. Budiž jim země lehkou.

Obě zesnulé se zapsaly do povědomí pamětníků. Paní Božena Kalábová byla známá zejména v rámci kokorské farnosti. Jarmilu Hnátovou rozenou Kremplovou pamatujeme jako někdejší vedoucí mlékárny, v obchodě a o hodně později jako pozornou čtenářku, propagátorku a distributorku našich Kokorských novin, s výbornou historickou pamětí, trvale se zajímající o dění v rodné obci. Dík oběma.

OZNÁMENÍ A UPOZORNĚNÍ

Ve dnech 23. a 24. května 2014 se konají volby do Evropského Parlamentu. Volby v obci Kokory se konají tradičně v zasedací místnosti Obecního úřadu Kokory, první den voleb od 14,00 do 22,00 hod. a druhý den od 8 hodin do 14 hodin.

U voleb je nutno předložit platný průkaz totožnosti.

POHŘEB 105 LET OD ZESNUTÍ

V minulém čísle Kokorských novin jsem v článku „Oprava hrobky P. Daniela Dominika Dajče“ informovala o exhumaci jeho těla a právě probíhající rekonstrukci jeho hrobky i hlavního kříže vedle ní. Článek končil větou: „Pokud vše dobře půjde a teploty neklesnou výrazně pod nulu, mohly by být jeho tělesné pozůstatky po 105 letech ve středu 19. 3. 2014 znovu do téže hrobky s náležitou úctou pohřbeny.“ A skutečně: letošní mimořádně mírná zima umožnila bez problémů realizovat (v termínu od konce ledna do poloviny

března) všechny potřebné zednické i kamenické práce na rekonstrukci hrobky i kříže.

P. Dajč znovu ve svém kostele. Foto rodinný archiv

Ve středu 19. 3. 2014 jsme po zpívané mši svaté za doprovodu dechové hudby uložili tělo P. Dajče opět do jeho hrobky. Bílá dřevěná rakev byla před obřadem vložena do rakve nerezové, opatřené na víku kartuší s jeho základními osobními daty - včetně údajů o exhumaci a znovuuložení těla.

Díky anonymnímu dárci, který uhradil veškeré kamenické práce spojené s generální opravou hlavního kříže a kamenného krytu hrobky, díky Obecnímu úřadu v Kokorách, který financoval rekonstrukci podzemní části hrobky a odvoz stavebního rumu, díky velkorysosti lidí, kteří zaplatili kovovou rakev, květinový věnec, dobré koláčky... a další výdaje spojené s pohřbem - mohl být po 105 letech náš zasloužilý bývalý spoluobčan a kokorský farář P. Daniel Dominik Dajč opět uložen do své hrobky, která se spolu s centrálním křížem stala po generální opravě zase důstojným středem našeho hřbitova. Růžena Jurečková

Jaro v květech. Poznáte, odkud je snímek? Foto KN

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

Nejprve od těch nejmenších: Dne 3. dubna se zúčastnily děti Mateřské školy Kokory nesoutěžní přehlídka „MATEŘINKY V POHYNU“. Akce se konala v Městském domě v Přerově a děti ze 13 školek z Přerova a okolních obcí roztančily jeviště.

Naše děti pod vedením Alexandry Neulsové vystoupily s tanečkem „Sněhurka a deset trpaslíků“. Přeplněný sál Městského domu je odměnil bouřlivým potleskem. A. N.

Naše úspěšné děti v Přerově

Foto atelier

JARMARK ŘEMESEL NA KONCI MASOPUSTU

Vystoupení a doprovodný program žáků na jarmarku řemesel. Připravili jsme na sobotní odpoledne 1. března kulturní vystoupení a také doprovodný program pro děti na jarmark řemesel. Mateřská škola vystoupila tanečkem s polštářky, žáci základní školy zpívali, recitovali, hráli na hudební nástroje (saxofon, pozoun, klavír). Nechyběla dramatizace pohádky, tanec. Děti soutěžily ve zručnosti, obratnosti, postřehu. Program moderovala dvojice Vilém Temlík a Veronika Kubičková (8. třída). Těší nás, že, i když jarmarku předcházely jarní prázdniny, všichni žáci, kteří měli vystupovat a pomáhat při organizaci soutěží, přišli.

Mgr. Marie Kondlerová

Malí muzikanti.

Foto archiv školy

TRADIČNÍ PROJEKT KE DNI UČITELŮ „ŠKOLA HROU“

Projektový den jsme zahájili společným setkáním v jídelně školy, abychom si připomněli a zároveň se něco nového dozvěděli o učitelích národů. Jak? Redaktor Vojta Novosad (8. třída) vedl rozhovor s Janem Ámosem Komenským – Vilém Temlík (8. třída). Po jejich vystoupení jsme se nedočkavě rozprchlí do tříd v roli paní učitelek.

Na I. stupni jsme šli učit s očekáváním, že nás děti budou poslouchat a respektovat předem stanovená pravidla. Ve většině tříd se nám to docela povedlo. Některé děti sice občas vykřikovaly, ale většina dávala pozor. Učení ve třídě, do které jsme se nejpečlivěji připravili, se nám moc nepovedlo. No co, další životní zkušenost. Příští rok už budeme vědět, do čeho se použítme a už teď se těšíme na projektový den „Škola hrou“.

Paní učitelky to s námi nemají jednoduché, jak jsme samy poznaly.

Marie Mičkalová a Jolana Drabiščáková 6. třída

Záhada – nepnoletá paní učitelka

Foto archiv školy

FLORBAL KOKORSKÉ ŠKOLY „V CIZINĚ“.

Žáci 3.– 5. třídy a žák 7. třídy, kteří pravidelně navštěvují každý čtvrtek v tělocvičně školní kroužek florbalu, si poměřili své síly s chlapci "moštěnské" školy. Zkusili si ověřit svou zručnost s míčkem, postřeh a celkové zvládnutí hry s hokejkou. Sportovní odpoledne se florbalistům moc líbilo, zápasy byly do posledních sekund dramatické. Největší radost udělali chlapci svým vedoucím, nejen že dokázali hrát v rámci fair play, ale z tváří všech byla patrná radost a herní nasazení. Za pár týdnů pozve náš tým Kokory Devils zase Horní Moštěnici do místní sokolovny a za podpory fanoušků sehraji další napínavý zápas. Mgr. Irena Svozilová

Florbalisté z kokorské školy.

Foto archiv školy

RECITAČNÍ SOUTĚŽ

Byl pozdní večer, první máj.....

I když to venku nevypadá zrovna na zimu třeskutou, máj samozřejmě taky ještě nevítáme. Těmito verši začíná Máchova slavná báseň, která sice na letošním kole recitační soutěže nezazněla, ale zato jsme mohli slyšet spoustu jiných zajímavých ukázek. Ve středu 19. 2. 2014, kdy se letošní přehlídka recitátorů na naší škole konala, se nesly prostorami místní studovny verše veselé i smutné, rozverně i tajemné, podle toho, s jakou básní se soutěžící prezentovali. Soutěžní program zpestřili svou pohádkou Tři šišlavé nevěsty žáci 7. třídy, parodií na známou Polednici žáci 6. třídy a nechyběly ani tanec se zpěvem ve vystoupení Oliver Twist v podání děvčat a chlapců z 8. třídy. **Moderování** se ujala děvčata z 9. třídy **Kristýna Přindišová a Monika Oravcová**. Za odvahu

vystoupit před publikem, zarecitovat a nezapomenout naučený text, přidat k tomu všemu i špetku herecké dovednosti, za to všechno porota soutěžící náležitě ocenila a odměnila diplomem a sladkostí.

Výsledky soutěže v jednotlivých kategoriích:

I.kategorie (MŠ + 1.třída) – Jakub Děrda, Veronika Jemelková, Jiří Šnajdarek

II.kategorie (2.+3.třída) – Nikola Zmrzlíková, Mikuláš Hluší, Tereza Mandrholcová

III.kategorie (4.+ 5.třída)- Štěpán Mačák, Anežka Jurečková, Viktorka Gajdová, Filip Pochyla

IV.kategorie (6.+7. třída)- Nikola Drobná, Tereza Pochylová, Filip Sprušil

V.kategorie (8.+9.třída)- Vilém Temlík, Vojtěch Novosád, Monika Oravcová

(Žáci, jejichž jména jsou zvýrazněna, budou naši školu reprezentovat v okresním kole recitační soutěže)

Mgr. Miroslava Pospíšilová

Poznámka redakce: Článek byl ve škole připraven začátkem dubna. Po vydání dubnového čísla KN, už si Máchovy verše můžete klidně zopakovat. A k nim možná i známý text „... že trocha poezie nikoho nezabije“. To by vám i soutěžící určitě potvrdili. **A v okresním kole „hodně štěstí“.**

Ti nejmenší i s paní učitelkou

Foto archiv ZŠ

Ještě pohádku a pak snad usneme Foto archiv školy

ANDERSENOVA NOC KOKORSKÝCH ŠKOLÁKŮ Komu se poštěstí strávit noc ve třídě s kamarády?

Kokorské děti si takové dobrodružství mohly vyzkoušet ze čtvrtka na pátek první dubnový týden. Pohádkové bytosti řádily na školním hřišti, ve třídách pak plnily pohádkové úkoly a hrály hry. Večer byl ukončený napínavou stezkou odvahy. Kdo by si pomyslel, že děti „šly spát se slepicemi“,

ten je na omylu. Mnoho silných zážitků zapůsobilo natolik, že si děti své pocity sdělovaly dlouho do noci.

Znovuobnovená akce se setkala s velkým ohlasem, takže věříme, že příští rok bude škola opět plná „nocležníků“.

Mgr. Martina Pešáková

BUBNOVÁNÍ V SOKOLOVNĚ

V současné době je určitě málo cest, jak přivést děti k hudbě, jak v nich probudit lásku k tomuto umění. S cílem zavést všechny do kouzelného světa rytmů a bubnů přijeli do sokolovny hudebníci z Olomouce.

Výchovný koncert, který pro děti připravila skupina **Jumping Drums**, byl profesionálním pojetím a uměním hudebníků bezpochyby skvělým zážitkem. Originální hudba bicích nástrojů, pocházejících z různých koutů světa, byla doplněna humorně laděným vyprávěním lidra skupiny Ivo Batouška. Žáci se mohli seznámit i s historií samotného nástroje a na vlastní kůži vyzkoušet, jak lehké je v sobě probudit rytmické citění.

Je prokazatelné, že právě bubny jsou nejčastějším nástrojem muzikoterapií, které mohou děti zbavit stresů, pomáhají koncentraci, odstraňování patologických jevů a často působí i jako skvělý relaxační nástroj.

Koncert byl výjimečný nejen aktivním zapojením žáků v hledišti, ale i na podiu, proto snad tento hudební zážitek zůstane nezapomenutelným.

Mgr. Irena Svozilová

Děti a bubny

Foto archiv školy.

ŠKOLA HROU TRADIČNÍ PROJEKT KE DNI UČITELŮ

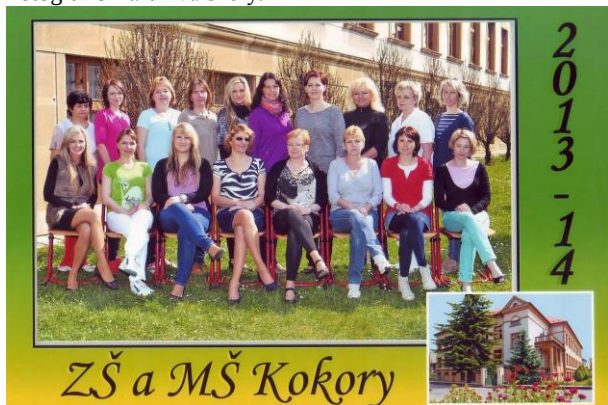
Projekt jsme zahájili společným setkáním v jídelně školy, abychom si připomněli a zároveň se něco nového dozvěděli o učitelích národů. Jak? Redaktor Vojta Novosád (8. třída) vedl rozhovor s Janem Ámošem Komenským, kterého představoval Vilém Temlík (8. třída). Po jejich vystoupení jsme se nedočkavě rozprchlí do tříd v roli paní učitelek.

Na I. stupeň jsme šly učit s očekáváním, že nás děti budou poslouchat a respektovat předem stanovená pravidla. Ve většině tříd se nám to docela povedlo. Některé děti sice občas vykřikovaly, ale většina dávala pozor. Učení ve třídě, do které jsme se nejpečlivěji připravily, se nám moc nepovedlo. No co, další životní zkušenost. Příští rok už budeme vědět, do čeho se pouštíme a už teď se těšíme na projektový den „Škola hrou“. Paní učitelky to s námi nemají jednoduché, jak jsme samy poznaly.

Marie Mičkalová, Jolana Drabiščáková 6. třída

V. Novosad je redaktor a V. Temlík je J. A. Komenský
Fotografie z archivu školy.

Ženy, ženy, ženy. Pracovní kolektiv ZŠ a MŠ Kokory 2014

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

Jak to tak vypadá, bude MŠ Kokory v příštím školním roce opět naplněna v souladu s pedagogickými, zdravotními a bezpečnostními předpisy – tedy opět plná. K dětem, které ve školce zůstávají od současného školního roku, přibudou od září noví „malošič“. Redakce požádala paní ředitelku o několik údajů k nedávno provedenému zápisu. Tady jsou:

Při zápisu do mateřské školy bylo vydáno 31 žádostí. jeden žadatel podklady k zápisu do MŠ neodevzdal.

Volná kapacita míst pro předškolní vzdělávání v Základní škole a Mateřské škole Kokory byla 21 míst. Do předškolního vzdělávání nemohlo být z kapacitních důvodů přijato 9 dětí.

V kritériích bylo stanoveno, že jsou přednostně přijímány děti:

- v posledním roce před zahájením povinné školní docházky (podle §34, odst. 4, zákona č. 561/2004 Sb.)
- děti rodičů s trvalým pobytem v Kokorách – 13 bodů
- dosažení věku dítěte 3 a více let do 31. 8. 2014 – 13 bodů
- dosažení věku dítěte 3 a více let od 1. 9. 2014 do 31. 12. 2014 – 11 bodů
- ve škole (MŠ, ZŠ) se již vzdělává sourozenec dítěte – 4 body
- zákonní zástupci žáka jsou zaměstnaní nebo pracují jako OSVČ – 2 body

Při shodnosti bodů rozhoduje ředitelka školy s přihlédnutím k věku dítěte (přednost staršího dítěte).

Mgr. Marie Kondlerová

VELIKONOCE 2014 KVĚTNÁ NEDELE

Když Pán Ježíš na oslátku do Jeruzaléma jel, házeli mu ratolesti na cestičku... -...kokorská „Jedlička“ Foto D. J.

SRÍ LANKA – POKRAČOVÁNÍ

Speciální cestopis pro Kokorské noviny od naší dopisovatelky Zuzany Habaňové pokračuje na jihu Srí Lanky - u moře u městečka Tangalle.

Vítají nás bílé písečné pláže, tyrkysový Indický oceán a modré nebe. Ubytování nacházíme přímo na pláži. Tangalle byla bohužel na Srí Lance nejvíce zasažena vlnou tsunami v roce 2004. Je neuvěřitelné, že dnes tu nejsou po této katastrofě žádné stopy a turismus se rozvíjí opravdu rychlým tempem. Panenské a téměř liduprázdné pobřeží Tangally připomíná ráj. Já však chci prozkoumat okolí. Potkávám sympatického mladého řidiče tuk-tuku jménem Suda. Mluví skvěle anglicky a tak spolu vyrážíme na výlet. Míříme do vnitrozemí. Cesty lemované hustou tropickou vegetací jsou ve velmi dobrém stavu. Jedeme navštívit zajímavost, o které je v turistickém průvodci jen nepatrná zmínka. Dobře skrytá před okolím, zarostlá v džungli se najednou nad námi tyčí ohromná skála více než 200 m vysoká. Jmenuje se Mulkirigala. Připomíná Lvi skálu z centrální oblasti Srí Lanky. Ovšem bez davů turistů, jsme tu skoro sami. Znuděný muž v pokladně prohodí se Sudou něco sinhálsky a pouští nás zadarmo. Všude okolo skotačí houfy opic. Honí se, škádlí a hlavně pozorují, co by komu ukradli. Fotoaparát raději schovávám do tašky a tu křečovitě držím. Při výstupu do strmých schodů zaslechnu češtinu. Potkávám tři krajany, velmi se diví, že výletují úplně sama v doprovodu domorodce. Povidáme si, navzájem vyměníme různé tipy, rady a srdečně se rozloučíme. Suda je překvapený, dle jeho zkušeností bílí turisté nejsou tak přátelští a komunikativní. Na Srí Lance jsem pak ještě mnohokrát potkala spousty individuálních českých turistů. Pokračujeme dále do vnitrozemí ostrova. U cesty stojí policista. Je to Sudův kamarád a prý, jestli ho můžeme kousek svést. A tak se na chvíli mým spolucestovatelem stává místní policista ve fešné uniformě. Vysazujeme ho u velkého buddhistického komplexu a my jdeme dovnitř. Nachází se zde majestátná socha sedícího Buddhy, nejvyšší socha na ostrově.

Celý areál působí magicky, je zde čisto, klid, všude květiny. Zpět jede Suda vedlejšími cestami. Míjíme kokosové háje prorostlé velkými banánovníky, na polích s rýží a cukrovou třtinou pracují místní zemědělci, divoká vegetace má svěží zelenou barvu. Vše voní exotikou a já se cítím neuvěřitelně svobodně. Foto autorka.

Sedící Budha, nejvyšší socha na ostrově.

Suda náhle zastavuje u pěkného domku, jsme u něj doma. Vychází jeho pohledná žena s malým synkem a já přijímám pozvání. Dům je velmi útulně zařízen. Teplé světlé barvy na stěnách, kvalitní nábytek z ebenového dřeva, všude krásné dekorace. Koupelna a toaleta moderní, stylové a září čistotou. Dostávám lahodný čaj, domácí zákusek, šťavnatou papaju a malé červené banány. Malý synek mi ke svačině hlasitě brnká na dětskou kytaru. Suda několik let pracoval jako kuchař na blízkých Maledivách, proto si může takové krásné bydlení dovolit. Příbuzní jsou zřejmě informováni o návštěvě z Evropy. Přichází mě pozdravit jeho rodiče a dva bratři i s početnými rodinami. Schyluje se k večeru, na Srí Lance se stmívá už v 6 hodin, proto vyrážíme do mého penzionu.

Další den opět trávím se Sudou. Jedeme po frekventované silnici lemující pobřeží, skrz kokosové háje prosvítá stříbrná hladina oceánu a bílé opuštěné pláže. Naším cílem je nejjižnější místo Srí Lanky - maják Dondra. Zářivě bílá stavba je 50 m vysoká a roku 1890 ho zde postavili Britové. Na vrchol majáku vede 220 schodů a je odkud krásný výhled. Od Antarktidy nás dělí 10.000 km široho oceánu. Pokračujeme dál do vnitrozemí po starých cestách. U stánku si kupuji v přepočtu za 3 Kč čerstvý kokosový ořech. Mléko je osvěžující, jsem ale překvapená skvělou chutí měkké dužiny uvnitř ořechu. Suda mě opět zve na návštěvu. Jeho početná rodina už na nás čeká a všichni si pochutnáváme na domácí fish & kari (rybí maso v pálivé omáčce s rýží). Snažím se konverzovat s těmi málo sinhálskými slovičky, co jsem se naučila, rodina má radost a evidentně se baví. Lidé na Srí Lance, zejména buddhisté, jsou velmi přátelští, nápomocní a veselí. Cestou zpět zastavujeme v supermarketu, kam chodí pouze místní. Nakoupím zde spoustu kvalitního ceylonského čaje a sladkosti pro Sudovu synka a příbuzné. U pokladny mě překvapuje směšná částka, kterou platím, několikanásobně menší než v obchodě pro turisty. Loučení se Sudou bylo těžké, žádám ho o adresu domů, ale bohužel neumí psát latinou a sinhálskému písmu – kolečka a čárky, tomu zase nerozumím já. Odmítá si dokonce za své taxi služby vzít všechny peníze a polovinu mi vrací. Dodnes si občas zavoláme.

Suda a jeho tuktuk

Foto autorka

Další den opouštíme krásnou panenskou Tangallu a přesouváme se podél pobřeží 50 km na západ do Mirissy. Dříve to bývala malá rybářská vesnička, dnes je z ní čím dál více populárnější turistické letovisko. Při hledání ubytování se o nás pohádají dva místní sousedé a oba výrazně snižují cenu. My jejich spor vyřešíme, u jednoho se ubytujeme, ke druhému chodíme na jídlo do rodinné restaurace. Restaurace patří mladíkovi jménem Dino a jeho matce, které nikdo neřekne jinak než „mama“. Pracuje zde neurčitý počet Dinových bratrů a bratranců, všichni dělají všechno, nejčastěji však vysedávají na houpací síti, hrají na kytaru, klávosí s hosty nebo mezi sebou. Jejich sinhálské rozhovory připomínají nikdy nekončící hádky, přímo na sebe křičí, tichý introvertní turista by odkud utekl. Mě se to však líbí, atmosféra mě ihned pohltí a připadám si jako součást rodiny. „Mama“ na mě neustále starostlivě dohlíží, nejradši by mě držela v restauraci celý den. Byl to ten nejzábavnější rodinný klan, jaký jsem kdy na cestách potkala.

Na okolních liduprázdných plážích jsou skvělé podmínky pro surfing, což využívají kluci a celý den řádí ve vlnách na surfcech. Když se večer vracíme z pláže, vezme nás mladý tuk-tukář. Má obrovské dobrosrdečné oči, působí na mě důvěryhodně. Kluci, do ruda spálení od nemilosrdného slunce, už nikam nechtějí, já však chci vidět okolí, proto si s ním domlouvám a k večeru vyrážíme na místní atrakci – rybáře na kulech. Řidič se jmenuje Išára, je mu 28 let. Po pár kilometrech jeho tuk-tuk náhle odbočí z cesty, zajede do nějakého dvora a vede k motorce, na které tu jezdí většina místních. Nerozumím co se děje a zle se na něj obořím, o co jako jde? Vidím jeho vyděšený výraz, oči se mu začínají zalévat slzami. Vysvětluje, že mi rád vše ukáže, když ale pojedeme na jeho motorce, bude to pro mě mnohem levnější. Moje zvědavost je silnější než nějaké obavy, Išára neumí lhát, věřím mu a za chvíli už brázdíme silnici podél pobřeží na motorce. Zaplavuje mě nepopsatelný pocit svobody a dobrodružství. Zastavujeme na liduprázdných plážích, můj fotoaparát se nezastaví. Podél pobřeží jsou v moři obrovské dřevěné kúly, na nichž sedí rybáři a loví ryby. Je to místní atrakce pro turisty. Ti za podívání a focení tvrdě platí, mně si

o peníze nikdo neodvážá říct, mám tu svého ochránce. Zastavujeme u stánku s kokosovými ořechy. Prodáváč vypadá jako mužik z džungle. Chci s ním fotku. Ovšem po chvilce cítím, že jeho ruka je úplně jinde než by měla být, a tak focení ukončím fackou. Pokračujeme do dalšího vyhlášeného turistického letoviska na pobřeží, do Unawatuny. Bohužel všude spousta turistů, obchodů se suvenýry, barů a restaurací. Několikrát zaslechnu češtinu, ale nehlásím se, bílí turisté se podivně dívají na tu černo-bílou dvojici. Místní se však chtějí bavit, jsou zvědaví, přátelští, cítím se mezi nimi dobře. Do Mirissy se vracíme za tmy, Dinova početná rodina v čele s „mamou“ mě již vyhlíží. Ta prý po mě málem vyhlásila pátrání.

Druhý den jedu s Išárou opět na výlet. Po hodinové jízdě vnitrozemskou přírodou přijíždíme k hadí farmě. Je to vlastně taková malá garáž, místo nasvícených terárií dřevěné bedny a v nich hadi. Majitel je v širokém okolí uznávaný léčitel a hadí odborník. Prý má za sebou přes 30 uštknutí jedovatými hady. Na Srí Lance jich žije téměř 100 druhů, z nichž je asi 1/3 je jedovatých. Je zde nejvyšší počet úmrtí po uštknutí na světě. Majitel postupně vynáší z garáže různé hady. Jedované má na speciální tyči a pokládá je na zem. Agresivní kobry se okamžitě staví do bojové pozice a nevypadají vůbec přátelsky. Nejedovaté mi vkládá do ruky, na ramena nebo zavazuje kolem krku jako šálu. Když zjistí, že jsem Češka, odkudsi vytáhne český časopis Akva Tera fórum z r 2005, kde je o jeho farmě reportáž.

Večer mě Išára bere mezi své přátele, popíjíme nealkoholické zázvorové pivo a oni mi vyprávějí o tsunami. Ráno 26. prosince 2004, uprostřed turistické sezony, se rozezvučely alarmy. Nikdo netušil, co se děje. Voda z moře zmizela, dno bylo zcela odkryté a na pobřeží davy lidí. Nikdy předtím nic podobného nezažili. Pak se na obzoru objevila obrovská masa vody, vlna nepředstavitelné velikosti a síly, která se řítí na pobřeží. Išára se sestrou a rodiči přežili tsunami doma v 5. patře malé bytovky přímo na pobřeží. Dům tlak vody vydržel. Bohužel spousta ostatních, místních i turistů, to štěstí neměla. S Išárou prozkoumávám krásy jižní Srí Lanky ještě další den. Opět jezdíme vesničkami ve vnitrozemí, pozoruji místní lidi, nikde nepotkávám žádné turisty. Loučení bylo opět těžké. Dodnes jsme spolu

v kontaktu díky internetu, který je i na Srí Lance součástí běžného života.

Čas našeho pobytu se pomalu krátí. Kruh se uzavírá a my se vracíme podél prosluněného pobřeží tam, kde naše cesta začala, do Negomba. Projíždíme hlavním městem Kolombem. Nezajímavé zaprášené a dopravně ucpané město. Přibývá tu zahalených žen – muslimek, které jsem na ostrově zatím téměř nepotkala. V Negombu na pláži nás opět pronásledují ti samí prodáváci s igelitovými taškami jako první den a opět prý máme jedinou šanci u nich nakoupit pouze dnes, zítra už nikoliv. Na liduprázdnou pláž přijíždí nějaká dodávka s lidmi. Zaslechnu češtinu se silným hanáckým přízvukem. Ihned se hlásím a z auta vyběhne sympatický mladík, jak později zjistím, z Prostějova. Se čtveřicí Čechů si okamžitě padneme do oka, posledních pár hodin na ostrově trávíme spolu. Oni pak pokračují na blízké souostroví Maledivy, já s jedním parťákem k Himalájím do severní Indie.

Poslední rybí kari, poslední koupání v Indickém oceáně, poslední západ slunce na nekonečné pláži. O půlnoci tento krásný ráj opouštíme. V letadle si začínám uvědomovat, že na cestách mě již tak moc nelákají přírodní a historické krásy, ale lidé, které potkávám. Z těchto setkání mám ty nejkrásnější zážitky, vzpomínky a přátelství.

Pokud přemýšlíte o cestě na Srí Lanku, neváhejte. Každý si v tomhle malém ráji najde to, co hledá.

S dalším setkáním se čtenáři Kokorských novin počítá Z.H.

CESTOVÁNÍ A HORSKÝ VÝSTUP ZA VČELÍČKAMI

Tentokrát zůstaneme doma, na Moravě a dokonce přímo u nás v Kokorách. Po loňském studeném jaru jsme letos už 1. března zaznamenali první včelky na kvetoucích krokusech. Po delším váhání se pak objevovaly v teplejších dnech mnohem častěji než vloni, tak jak postupně nakvétaly ovocné stromy a velmi brzy i řepka.

To už byl nejvyšší čas, abychom se s Kokorskými novinami za včelíčkami (také podle slibu z loňska) vypravili.

Naštěstí to nemáme daleko. Pan Ing. Vladimír Závodník se před časem usadil na Zápivováří v č. p. 95 (před léty Škopovi a posléze Blatákovi) a časem začal včelařit. Dnes je důvěrníkem kokorské komunity přerovské organizace Českého svazu včelařů. V druhé dekádě dubna jsme využili jeho ochoty a včelaře a jeho včely navštívili. K číslu 95 to máme z redakce pár kroků, ale cesta za včelami už byla mnohem obtížnější. Za severní řadovou zastavbou malého zápivovarského náměstíčka je poměrně skrytý prostor zahrad a zahrádek vzniklý vytěžením cihlářské hlíny pravděpodobně nejstaršími kokorskými cihelnami. Za včelami jsme obtížně a namáhavě vystoupili po 40 schodech ve strmém svahu Kazňova (někde je stěna téměř svislá a ukazuje mocnost naváté spraše až 10 metrů). Spolehlivě nás na plošinu nad usedlostmi vedlo ocelové zábradlí, které evokovalo podobnost s horskými úchyty v Tatrách.

Ale to už máme před sebou 12 včelstvy obsazených zateplených svěže barevných úlů. Počasí v nedělním dubnovém dopoledni nebylo příliš příznivé (chladno, zamračeno), takže včely jsou v klidu a disciplinovaně nás při prohlídce a výkladu majitele nechávají na pokoji. Podle pana Závodníka nelétají za chladnějších jarních dnů příliš daleko, já jsem ale přesvědčen, že třešně, hrušky, trnky a jabloně na našich zahradách dole na Zápivováří i na Kazňově obhospodařují a opylují právě ony.

Letošní zimu přečkaly tyto včely vcelku v pohodě, bez výrazných ztrát, je ovšem třeba pečlivě hlídat škůdce – roztoče, způsobující tzv. „varroázu“. Ovšem loňská snůška byla vlivem chladného jara nepříliš výrazná a nedosáhla celkově ani 300 kg medu. Při mimořádně příznivých podmínkách počasí a síly včelstva jsou známé i dřívější rekordní výnosy i v Kokorách (např. O. M.) kolem 150 kg medu z jednoho úlu. Právě v těchto dnech včely pilně sbíraly a

sbírají sladkou šťávu z květů švestek, hrušek, jabloní, která je spolu s řepkou základem jarního květového medu. Rozloučili jsme se neobvyklým pohledem z výšky na okraj Kokor a zahradní buňky u silnice I/55 a sestoupili opatrně do roviny.

Jako bonus přišel vhod kalíšek lahodné, speciálně upravené slivovice s medem a propolisem.

Díky včeličky, díky všichni včelaři, nejen za med a likér, ale hlavně za opylování a pracovní bzukot. Včely mají, na rozdíl od lidí, práce až nad hlavu. A snaží se. KŠ

Úly na Kazňově

Foto KN

JARO NA VÝSTAVĚ RUČNÍCH PRACÍ

Jaro přivítali v neděli 15. dubna na tradiční výstavě ručních prací žáci, vystavovatelé, vystavovatelky, návštěvníci i pořadatelé.

Dětská a žákovská část výstavy ZŠ a MŠ Kokory byla plná dobrých nápadů, pěkného výtvarného zpracování, krásně barevná a pestrá. Děti ze školky i školáci prokázali výtvarné citění a zručnost, poděkování zde samozřejmě patří i paním učitelkám, pod jejichž vedením děti tvořily.

Významný a rozmanitý byl příspěvek dospělých, na profesionální úrovni, ale také plný nápadů a tvůrčí invence. Stejně zaujala také část výstavy, na které se podílelo Centrum Dominika. Svými výšivkami potěšila např. paní Jarka Pavelková a také nejstarší z vystavovatelů, paní Zápalošová. Paní Jindřiška Slívková vystavila na 50 fotografií hřibů, známých vzácných, ale i přísně chráněných a doplnila je časopisy o houbách a sebranými recepty houbových pochoutek. Foto z výstavy KN

Výstava potěšila nejen krásou, ale i šikovností a vytrvalostí zejména vystavovatelek, ale i tím, že četní návštěvníci z Kokor i okolí obdivovali, ale i vybírali a nakupovali v neděli i v pondělí např. kraslice, krásně zdobené perníčky, tatárky, košíčky, věnečky, kuřátka, velikonoční ozdoby, figurky, a to vše ve velkém výběru. D. L.

SOKOLSKÁ REKAPITULACE - PLNÁ SOKOLOVNA

Pomalou končí zimní část cvičební sezóny a tak připomenu všem, kteří naši tělocvičnu nestihli navštívit, o co přišli.

Podařilo se zaplnit sokolovnu od rána až do večera včetně víkendů, až po střechu. To nás samozřejmě těší, nejvíce pak to, že se podařilo rozšířit nabídku pohybových aktivit pro děti o taneční kroužek, zvaný „tančák“. Své hodiny mají vždy každé pondělí a středu, pro mladší i starší děti, dívky i chlapce. V úterý pak „zápolí“ mládež v kroužku sebeobran, po nich pak řadí v tělocvičně nejmenší děti při cvičení s rodiči. Pondělní večery patří vytrvalým vyznavačkám zumbly z Kokor, Přerova, Brodku, Penčic a Nelešovic. Balkon je vždy v pondělí a ve čtvrtek vyhrazen převážně seniorkám, cvičenkám „zdravotní tělovýchovy“. Mladší ročníky dívek a žen našly zalíbení v kondičním cvičení „pro krásu těla“ vždy ve středu večer.

Dopolední a brzký odpolední čas je rezervován pro školní tělocvik a zájmové sportovní školní kroužky. Zbytek volných odpoledních hodin zaplňuje sálová tenisová příprava, národní házená, volejbal, malá kopaná, téměř denně se hraje ve skromných podmínkách vestibulu stolní tenis. O víkendech se konaly turnaje stolního tenisu (proběhl už jarní, desátý), probíhaly zábavné otevřené maratony zumbly, sál si pronajímali zájemci o nohejbal, volejbal a kopanou.

Za námi je bohatá a úspěšná plesová sezóna, celkem 6 plesů, každý něčím jiný, se svým složením účastníků z blízká i z daleka. Naš sokolský patří mezi ty poklidné s nejlepšími prostorem pro tanec při 140 účastnících. V úvodu poprvé vystoupili tanečníci a tanečnice „z vlastní líhně“, z tanečního kroužku a po nich známá skupina zumbly i se svým obdivovatelem. V neděli pak sokolovnu zaplavily děti - účastníci „Dětského karnevalu“, pořádaného oddílem národní házené. V krásném přestrojení „Šašek a královna“ vystoupili moderátoři bálu. Kromě tradičního průvodu masek se děti bavily tancem, losováním, pohybovými hrami a soutěžemi i dalším vystoupením malých tanečnicků a tanečnic z nového kroužku. Spokojené děti a unavení rodiče opouštěli sál se slibem „za rok zas“.

Podle nového pojetí „Šaška a královny“ plánujeme na příští rok i další změny (hudba, ráz, druh zábavy). Vděčně přijmeme nápady, názory a nové iniciativy od širší veřejnosti.

Pro jaro i léto se někdo přestěhuje do přírody, na hřiště a závodistiště, či na tenisový kurt, část sportovců však přece jen zůstane v sále či vestibulu. Ať se všem daří. A ty z vás, které něco s aktivit Spkola Kokory nově zaujalo a vybrali si, rádi uvitáme mezi námi. Drahomíra Lörinczová

JELÍNKŮV MLÝN

V minulém únorovém čísle KN se v obrazové příloze objevil pohled do dvora někdejšího mlýna s nápisem Mlýn Juříčkových a Doubravských. Mělo to vazbu na zmínku z poslední strany KN, že se ozvala čtenářka z Prahy se silnou vazbou na tento mlýn a na prvního kokorského lékaře v čísle 44. Právě tyto skutečnosti vedly k uvedenému, méně obvyklému označení mlýna, které ovšem, po pravdě řečeno, nebylo v textu dostatečně vysvětleno.

Bylo tedy pochopitelné, že se v redakci zastavila paní Jiřina Paculová, rozená Jelínková, se žádostí o vysvětlení. Ona přece se svou rodinou a bratrem Ladou ve mlýně žila a přímo zde se narodil její mladší bratr Luboš - Ing. Lubomír Jelínek, o kterém jsme v našich novinách opakovaně psali. Nad obrázkem se tedy mělo objevit jméno mlynářů Jelínků, tak jak jsme to v článku učinili dnes. Tak to mělo být, ale zároveň i jména, která jsme uvedli v únoru, byla historicky správná. A dnes tedy už podrobnější vysvětlení chybět nesmí. Tady je.

V roce 1878 přišel na kokorský mlýn Vincenc Juříček ze staré mlynářské rodiny ze Zlína. Po kom mlýn převzal, zatím nevíme, snad po čase. Se svou ženou Žofií (Sofií) rozenou Hradilovou byli hned příští rok za kmotry mé babičce Klotildě Květoňové, jejíž matka ve mlýně sloužila. V posledních desetiletích XIX. století bylo provázáno vlastnictví mlýna č.p. 39 s domem č. p. 44, který později od Hradilových získal Jaroslav Jeřábek. Po Vincenci Juříčkovi seděl na mlýně Ferdinand Juříček a na začátku 20. století (1907) odprodali Juříčkovi mlýn další mlynářské rodině Doubravských z Věrovan, o kterých jsme už opakovaně psali v našich novinách. Teprve po Doubravských, za I. republiky, nastoupila na kokorský mlýn mlynářská rodina Jelínková. Doubravští se odstěhovali do Olomouce, část polností, náležejících ke mlýnu si však ponechali a prodali je po restituci zcela nedávno na výstavbu rodinných domů v nové kokorské lokalitě Olomoucká. Dnes jsou mlýn a některé přilehlé pozemky ve vlastnictví pana Hromady z Mikulůvky v širší linii rodiny Jelínkových. Je pochopitelné, že Jelínkovi, jako poslední majitelé fungujícího mlýna, jsou ještě v čerstvé paměti starších občanů. Snad to k vysvětlení postačí. Tedy nakonec **mlýn Juříčkových, Doubravských a Jelínkových**.

Kš

JUBILEJNÍ JARNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

Sportovní turnaje ve stolním tenise v sále kokorské sokolovny patří už k zažité sportovní náplni posledních let. Ten letošní, jarní, uskutečněný tradičně v sobotním únorovém odpolední (jarní alespoň podle počasí) byl jubilejní, už desátý.

Vzhledem k posunutí termínu bylo účastníků o něco méně, ale přece jen naplnili čtyři skupiny „šestnáctičlenného pavouka“. Své soupeře pro základní kolo si ve skupinách vylosovali: **F. Haušvic, J. Divila, J. Haušvic, P. Lichtenstejn, J. Kňourek, R. Zatloukal, S. Krejčí, L. Sládeček, J. Valdivia, V. Temlík, L. Drabiščák, Henčl, D. Sládeček, Š. Herzinger, M. Bílý, J. Malík.** Mezi osmičku nejlepších se probojovali silně vyznačení borci, kteří se pak dále utkali vyřazovacím „KO“ systémem. V konečném pořadí získal čtvrtou příčku Bílý a třetí místo vybojoval Henčl. Ve finále zvítězil mladický Filip Haušvic nad Jarkem Divilou. První cenu od pivovaru Zubr musel převzít, vzhledem ke věku vítěze, jeho rodinný doprovod.

Tradiční dík opět zaslouží za technické zabezpečení i nezbytné občerstvení obětaví pořadatelé ze Sokola Kokory a samozřejmě za pěkné ceny i **věrní sponzoři, kteří dotují tento už populární sportovní počín prakticky ve všech dosud odehraných turnajích.** Věříme, že sportovci, pořadatelé i sponzoři, ale také diváci, kterých postupně přibývá, vydrží a budou se společně sportovně vyžívat a bavit i v letošním roce.

Navíc chválíme (už opakovaně) pravidelná utkání jednotlivců v horním vestibulu sokolovny, která poskytují prostor nejen pro sportovní výkony a trénink vyspělým borcům, ale i mládeži, začátečníkům a široké veřejnosti. Zkuste to i vy s ohlášením u paní Markové.

S využitím výsledkových tabulek od pořadatelů zpracoval

Kš

.Z HISTORIE SPOLKOVÉ A STRANICKÉ ČINNOSTI

V nově vyhlášené Československé republice dochází velmi brzy po roce 1918 ke všestrannému rozvoji spolkové činnosti a práci politických stran a dalších seskupení.

Tuto činnost máme poměrně slušně v našem městečku zdokumentovanu u nejstaršího spolku, hasičského sboru a také u Tělocvičné jednoty Sokol Kokory. Pro Sokoly to byl hned první rok svobody 1919, kdy došlo už na podzim k otevření nové sokolovny, což bylo zachyceno na celé řadě

dochovaných fotografií. Zachovaly se i sokolské protokolní knihy z těchto let, zachycující jména členů i celkovou činnost jednoty, kterou jsme již několikrát našim čtenářům přiblížili.

V domácnostech pamětníků se však čas od času objeví další zajímavé dokumenty. Např. v roce 2013 dal k dispozici takový materiál kronikáři a redakci pan Jaroslav Horák (nar. 1937) a není to jeho jediný příspěvek k historii obce.

Tímto historickým artefaktem je pokladní kniha „agrární organizace“ z roku 1919. Knihu založil první pokladník organizace pan Josef Šromota, jehož jméno je jako jediné na první straně prezentováno. Nadešly jsou funkce předsedy, místopředsedy a jednatele, jména však již nebyla nikdy doplněna. Na krásném oválném razítku se čtyřlístkem uprostřed je snad tehdy oficiální název organizace: **„Republikánská strana čs. venkova V KOKORÁCH“**

Pro nás jsou ovšem velmi zajímavé a vypovídající seznamy členů a členek, bohužel pouze z let 1919 – 1922. V roce 1919 to bylo 84 členů, v roce 1922 69 členů. V pozdějších letech byl pak počet platících členů podstatně menší. Příspěvky v roce založení činily 1 - 8 Kč, od roku 1920 byly sjednoceny na 5 Kč.

První seznam začíná jménem Floriána Temlíka, v dalších je pak uváděn jako první Jan Roháč. U některých jmen (vcelku jde zejména o rolnické rodiny) je uváděno pro lepší identifikaci a rozlišení i číslo popisné, např. Zapletal František čís.15, Vitoslavský František čís.141 a čís. 150, Čechák František čís. 43, Zapletal Josef číslo 37, Horák Antonín čís.10, Čechák Antonín čís.14 atd. Jen pro zajímavost uvádíme jako „člena strany“ obecního tajemníka Františka Březinu, poštmistrovou Annu Geislerovou, MUDr. Františka Pírka. Jako vůbec poslední zapsaný je kokorský, práslavický a olomoucký učitel a později velmi známý fotograf. Miloš Roháč, u kterého je v roce 1922 poznámka „na vojně“. Dnes se můžete zastavit u jeho hrobu na kokorském hřbitově.

Seznamy členů by se z dnešního pohledu daly rozdělit na dvě skupiny. Do té první bychom zařadili jména rodin, která jsou v Kokorách dodnes známá a potomci zapsaných v obci dosud žijí. Do druhé pak jména, která z obce zmizela. Těch ovšem není tolik. Uvedeme jen pár příkladů: Rýpar, Svozil, Kužilek, Hložková, Teimer, Březina, Bata, Geislerová, Pírek, Nárožný, Čepelák, Dvořák.. U některých z nich však rodinné vazby na obec zůstaly.

Několik zajímavostí jsme našli i ve druhé části knihy, kde jsou velmi jednoduše a době poplatným způsobem vedeny příjmy a výdaje od roku 1919 do roku 1938. Ze zápisu vyplývá, že byly vybírány po celou dobu členské příspěvky a hlavní část příjmů byla odváděna do „sekretariátu strany na okres“, jako členská daň. Pravidelně jsou uváděny platby za roznašení pozvánek či občůžky k valné hromadě, roznašení letáků k volbám, vybubnování zpráv, výběr členských příspěvků apod. Obchůžky prováděli např. Antonín Mandrholc, Bedřich Norbier, Ignác Klimeš, Ladislav Brada, Arsen Vrba. Částky vyplacené za tyto služby to byly většinou menší od 3 Kč do 10 Kč za občůžky či vybírání členských příspěvků. Historickou patinu mají i další záznamy vydání a příjmů. Např. spolkové razítko 13 Kč, podložka k razítku 4.50 Kč, p. Čenku Dohnalovi za otopení sálu na 19. 12. 1920 - 12 Kč, předplatné časopisů „CEP“ a „Selské listy“ cca 50 Kč ročně, za odvoz p. tajemníka Husaka do Přerova 25 Kč J. Horákovi, p. Dohnalovi útrata za p. tajemníka 17,50 Kč,, výdaje na republikánský ples, čistý zisk z rolnického plesu 1930 70,20 Kč, poplatek z plesu 1931 30 Kč, Mrtvymu za tištění 60 kusů letáků na manifestaci v Přerově 20 Kč (1933), příjem ze slavnosti od republikánského dorostu 68,40 Kč v roce 1934 apod.

Záznamy ze 30. let mají i pro mne zvláštní význam. Za bubnování a lepení plakátů“ je placen můj staříček Florián Košťálek, takto školník, obecní strážník a zaměstnanec obce. Je otázkou, zda šlo o přivýdělek, či zda tyto služby účtovala

přímo obec, protože sumy jsou podstatně vyšší. Např. v roce 1935 je zapsáno: F. Košťálkovi za lepení plakátů a bubnování dle účtů 48 Kč a 26,80 Kč, zatímco L. Bradovi za 2 obězníky na členské schůzi 6 Kč. Zaznamenány jsou též příspěvky od stranického dorostu.

Některá léta obsahuje příjem i vydání až 15 položek, v roce 1926 má příjem jen 2 položky a v roce 1927 a 1928 jedinou položku a to členský příspěvek 270 Kč a „kasovní hotovost“ 135,64 Kč.

V roce 1928 přezkoumal účty Ministr Metoděj, v pozdějších letech byly již kontroly častější a zaznamenáváme zde jména Bohumila Zapletala, Františka Lichnovského a Jaroslava Pavlíka. Pokladníkem byl v tu dobu František Vitoslavský.

Některé záznamy, zejména v prvních letech jsou psány vypsanou rukou velmi úhledně, jiné jen tužkou a těžce. Nejvyšší hodnota příjmu je z roku 1921 a to 971,80 Kč při vydání 695,60 Kč. Ve třicátých letech se příjmy i vydání pohybují kolem dvou set Kč. V roce 1926 se jeví schodek 26,54 Kč. (Tolik zhruba stálo zavezení pana tajemníka do Přerova, útratu u Čeňka Dohnala nepočítaje)

Po knize členů konsumního spolku (z roku 1898) jsme mohli s našimi čtenáři nahlédnout i do materiálů jedné z politických stran I. republiky v naší obci. Za tuto možnost panu J. Horákovi ještě jednou redakce děkuje.

Připravil Kš

Pokud by některého z pozorných čtenářů záznamy (např. seznamy členů) zajímaly, jsou k dispozici v redakci KN.

KDO BYLI REPUBLIKÁNI V KOKORÁCH

Když jsem tak „zkoumal“ situaci v obci za I. republiky, ze staré pokladní knihy agrárníků, nedalo mi to a nahlédl jsem do I. pamětní knihy městečka Kokor a byl jsem trochu překvapen a zjistil to, co staří pamětníci pokládali za obecně známé. Výše uvedená „Republikánská strana“ patřila v obci i v rámci republiky k těm nejvýznamnějším. Od roku 1928 až dokonce II. světové války byl starostou obce Jan Šumšal (po agrárníku Jindřichu Čechákovi) právě za tuto stranu. V kronice je záznam o volbách do obecního zastupitelstva v roce 1932, ze kterého uvádíme.

V osmnáctičlenném zastupitelstvu získali republikáni (včetně tzv. Domoviny) čtyři křesla s funkcí starosty, strana lidová 3 křesla, strana domkářů, dělníků a malorolníků tři křesla s funkcí náměstka, Komunistická strana 3 křesla, česká obec fašistická 3 křesla, strana živnostenská 1 křeslo a kandidátka Teimrova 1 křeslo. Radu obce tvořili se starostou Janem Šumšalem a náměstkem Václavem Kupkou členové rady Florián Temlík, František Vitoslavský, Jan Vybíral a Josef Spurný. Profesně bylo zastupitelstvo obce sestaveno z devíti rolníků, čtyřech domkářů, třech dělníků, jednoho strojníka a jednoho živnostníka (řezník).

Pravděpodobně v roce 1933 **Republikánská strana zemědělského a malorolnického lidu** (to byl pozdější oficiální název, lidově stále přetrvával název agrárníci) postavila a slavnostně odhalila na náměstí v Kokorách pomník Antonínu Švehlovi, dlouholetému předsedovi vlády I. československé republiky. (viz. Kronika I str. 139 a foto).

POZNÁMKY

Šéfredaktor KN (a takových nás bylo víc) po léta snášel, jako otec tří deér, nejrůznější poznámky tzv. kamarádů a znalců v oblasti potomstva. Také proto rádi zveřejňujeme v obrazové příloze KN rodinnou fotografii úspěšnějšího kokorského rodáka.

Pokračují (možná pomaleji než jsme očekávali) práce na knížce o naší obci. Prosíme proto o vstřícnou spolupráci pamětníky i současníky.

Na snímku zaujme množství krojů, selská jízda, tehdejší stav průčelí stavení Hložkových a Veselských a v náznaku oprava Tomášikova domu a samozřejmě podstavec a poprsí představitele agrární strany.

Podle neověřených zpráv bylo poprsí Švehlovo v dobách nepřízně uloženo na půdě u Aloise Veselského a zmizelo snad při demolici této zemědělské usedlosti při výstavbě prodejny Jednoty. Ale to jsou jen dohady. Kdo by to věděl lépe, ať poví, je to stejně už jen historie. Dobovou fotografií ze slavnostního odhalení pomníku (foto opakujeme) přinesly před časem i naše noviny. Pomník Antonína Švehly lépe uschovali a zachovali v nedalekých Tučapech. Kš

MALÁ KOPANÁ HLÁSÍ, INFORMUJE A ZVE

Ohlédnutí za plesem. Sportovní ples oddílu 1. AC Kokoráček se konal až téměř uprostřed jara. Přesto byla návštěvnost velmi slušná, asi 250 návštěvníků spokojených i s kapelou NONUS. Hned u vchodu čekalo na každého překvapení – uvítací koláček, samozřejmě zdarma. Atmosféra příjemná a uvolněná, přispěla i ukázka orientálních tanců. Hlavní cena tomboly – plynový gril - putovala do Prostějova. Někteří z účastníků, kteří to sportovně rozjeli, setrvali až do svítání. Sportovní ples uzavřel letošní úspěšnou plesovou

sezónu. Pořadatelé děkují všem dárcům, kteří přispěli do tomboly cenami a samozřejmě také výborné obsluze.

Staré hřiště pod bramborem. Pro malou kopanou jarní sezóna už začala. V prvním kole (ještě v březnu) porazili hráči 1. AC Kokoráček nebezpečné kance. (samozřejmě šlo o družstvo malé kopané Kanci Citov) poměrem 2 : 1. Dále absolvovali derby v Císařově, tentokrát s nepříznivým výsledkem 0 : 4.

Další utkání, doma i venku pro měsíce duben a květen jsou připravena, podrobnější informace pro fanoušky poskytneme tradičně místní rozhlas. 1. AC Kokoráček věří v podporu svých příznivců a na soupeře i diváky se těší i v roce 2014.

P.P.

OLDA A CELEBRITY

Tentokrát zamíříme s fotografiemi do světa sportu a do Afriky. Sledujte zajímavosti i osoby v miniseriálu **O. S. a celebrity**, který si již při troše nadsázky a humoru, získal v rámci Kokorských novin své příznivce.

My sportovci Foto rodinný archiv Poznáte druhou celebrity?

HÁZENÁ NA JAŘE 2014

Po zimní přípravě a úspěšné účasti na některých zimních turnajích a stejně úspěšné organizaci dětského karnevalu, nastoupil oddíl národní házené do jarní sezóny roku 2014, opět se dvěma družstvy mužů v oblastním přeboru. Mezi mladými házenkáři se ovšem našli i ochotní brigádníci, kteří se po letech pustili do vnitřních i vnějších úprav házenkářské šatny, vybudované oddílem v padesátých letech pod vedením mistra (tehdy obvyklá přezdívka) Metoděje Děrdy. Celá malá stavba, jejíž označení a začlenění do majetku T. J. Sokol působilo výboru T. J. značné administrativní problémy, si už generálku opravdu zasloužila. Věříme, že iniciativa házenkářů potrvá nejen v pracovní činnosti, ale i na úseku sportovních výkonů. Držíme palce a doufáme, že kabanos a uzenářské speciality z nové udrny si svou dosavadní kvalitu a výbornou pověst také udrží i v novém kulturnějším prostředí. Najdete i v letošním jaru cestu na utkání našich házenkářů. Kš

Přátelský mistrák KOKORY A : B jaro 2014 . FOTO KN

TRADICE V KOKORÁCH

Na jaře každoročně zařazujeme do našich novin informaci o dodržování **velikonoční tradice, kterou u nás nazýváme brkání** (jinde hrkání či klapotání). Živou ji udržují chlapci od 6 let pod vedením tzv. „kapitánů“ z osmičky či devítky. Také letos na „zelený čtvrtek“ jsme vyprovodili na první obchůzku kolektiv statečných hochů, kteří tento křesťanský, ale již zcela zlidovělý obyčej nenechali a nenechají zahynout.

I malí přišli včas.

Foto redakce KN

Kompletní sestavu brkačů hledejte v obrazové příloze.

VALNÁ HROMADA SOKOLA KOKORY

byla letos odsunuta až na poslední dubnový týden. Jedním z důvodů byla pokračující transformace T. J. na všeobecně prospěšný spolek v souladu s novým názvoslovím a novým občanským zákoníkem.

Kokorští činovníci (ale také všude jinde) se potýkají s nejrůznějšími náročnými administrativními problémy a zejména se získáváním tzv. grantů. O dalším vývoji spolkové činnosti v obci budeme naše čtenáře informovat.

KOKORSKÉ NOVINY - občasník

Vydavatel: Obec Kokory, Kokory 57

IČO : CZ 00301388

Registrovány u MK ČR pod číslem E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek, Kokory 118

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Ing. Ondřej Rýšán, Hana Zittová